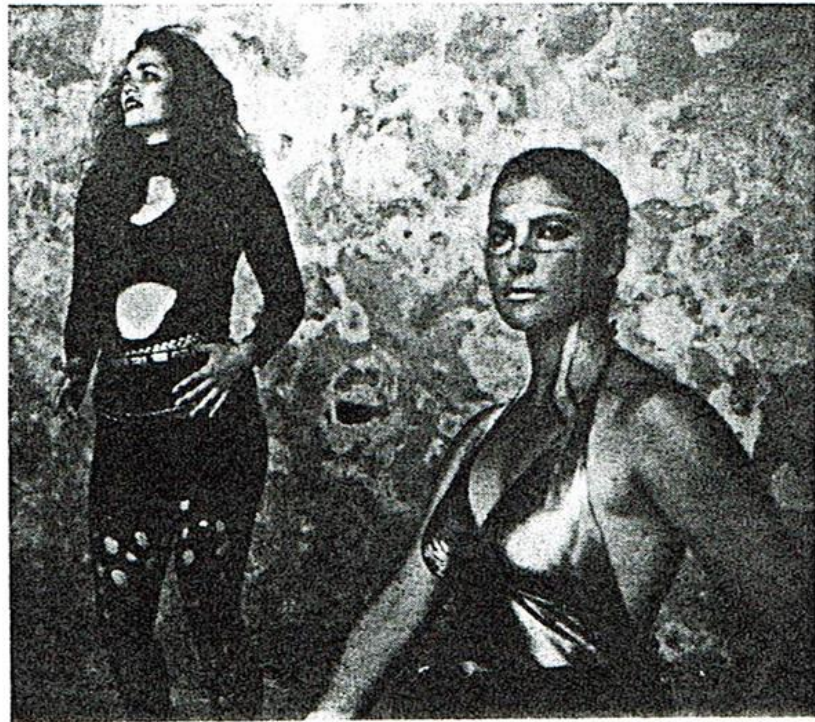

תמר

מצבים. לא עלילה, 'אששה'

אחת כפול שלוש

"אששה" היתה אחת ההפתעות המרעננות בעכו. חומר מקורי, עבודה קבוצתית מרשימה, והחשוב מכל, נקייה מנסיגות מלאכותיים למרוח את הזמן, חולשה נפוצה בפסטיבל השנה

ברגע שהן מגיבות אחת לשנייה, מתווכחות לגבי אינטרפרטאציה לאירוע מסוים, מתגבש לפתע דיאלוג מרתק בתוך אשה שנפשה מחולקת לשלוש.

מתנהל המחזה כמעט ללא מתח דרמאטי. ברגע שהן מגיבות אחת לשנייה, מתווכחות לגבי אינטרפרטאציה לאירוע מסוים, מתעמתות לגבי פרשנות על רגש זה או אחר, מתגבש לפתע דיאלוג מרתק בתוך אשה שנפשה מחולקת לשלוש.

"אששה" הוא מחזה של מצבים ואסוציאציות יותר מאשר של עלילה מסודרת וברורה. אין כאן סיפור מסגרת מוגדר, עם התחלה ברורה שזורמת בזמן כרונולוגי לקראת סוף צפוי, אלא הכוקים חטופים, שכמהלכם מנסות השחקניות, כל אחת בדרך הן הייחודית, להתמודד עם אותו מצב נתון. החומר מקורי וכתוב היטב, שלוש השחקניות מפגינות עבודה קבוצתית מרשימה, והחשוב מכל, המחזה, כשלושת רבעי שעה, נקי מכל ניסיון מלאכותי למרוח את הזמן, חולשה של לא מעט הצגות בפסטיבל השנה.

לא קל לצפות ב"אששה", העומס הרגשי בו רב, הכאב מלווה אותו לכל אורכו. אבל קשה לא להתרשם מעבודתן הכנה של הירצרות ומהתוצאה הלא שגרתית שמתרקמת על הבמה. ראוי שלחוויה התיאטרלית הזאת יימצא בית גם עם תום הפסטיבל.

מיכאל אייזנשטדט

השילוש הקדוש הגיע לעכו כרמות שלוש נשים שהן אחת. אפרת בן-יהודה כתבה וביימה את "אששה", אחת ההפתעות המרעננות של פסטיבל עכו השנה. אששה, גיבורת המחזה, היא האשה שכולנו מכירים.

'אששה' בביצוע קבוצת יתומות קאמקא
ערטילאית, אבל מר חשית, בלתי מושגת, אבל נמצאת לצדנו בכל רגע בחיים, מת

מוודת עם המטען הרגשי האינסופי שדורי שות מערכות היחסים שממלאות את חייו, מיחסי הורים-ילדים ועד ליחסים בין גבר ואשה.

שלושת הפנים של אששה, הרציונאלי, הייצרי והילדותי, מומחשים על הכמה כישויות עצמאיות, מגולמות על-ידי אשה נפרדת. אבל החלוקה הראשונית והשרירית תית הואת לא מצליחה לשרוד, ולאורך המחזה מתמוזגים שלושת הפנים לכדי ישות אחת. לפתע מבצבץ היצר האפל אצל הילדה הנאיבית, והאשה הרציונאלית מפיגינה תום מעורר הערצה.

בימויה הייחודי של בן-יהודה בא לידי ביטוי בעיקר ברגעים שבהם מיטשטשים ההבדלים בין הפנים-נשים. כל עוד הן מדקלמות בנפרד את אמירתן האישית,